

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິດ ລາວໂອດີເຊຍ - ພາກທີ ຊາວເກົ້າ

Jeff Pippenger

2026-01-14

ເລກ ຊາວເກົ້າ

ຄຳພະຍາກອນເມຊີອາອັນທິຫ້າໃນພຣະທຳມັດທາຍ ແມ່ນຫຼັກໝາຍແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງແລະຄວາມຕາຍ. ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ຄຳທຳນາຍອັນເປັນເທັດເລື່ອງການທຳລາຍເມືອງ Nashville ໄດ້ສັງຫານ Elijah ແລະ Moses.

ໝູ່ໝາຍເມຊີອາອັນທິຫ້າ ຄືຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020

ເມື່ອນັ້ນ ຄຳທິເຢເຣມີຍາ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້ກັບສຳເລັດ ວ່າ, “ທຣີາມາ ໄດ້ຍິນສຽງໜັງ, ເປັນການຄຳຄວນ ແລະການຮ້ອງໄຫ້ແລະຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຫນັກ; ຮາເຊນຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອລູກຂອງນາງ ແລະບໍ່ຍອມຮັບການປອບໂຍນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຢູ່ແລ້ວ.” ມັດທາຍ 2:17, 18.

ການພະຍາກອນ

ດັ່ງນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ; ໄດ້ຍິນສຽງໜັງຢູ່ທຣີາມາ, ເປັນສຽງຄຳຄວນຄາງ ແລະການຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂືນ; ຮາເຊນຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງ ແລະບໍ່ຍອມຮັບການປອບໂຍນເນື່ອງຈາກລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຢູ່ແລ້ວ. ເຢເຣມີຍາ 31:15.

ໃນເຊ ແລະ ເອລີຍາ ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນເມືອງໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ. ຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍຂອງພຣະຄຳເຜີຍລະບຸວ່າ ເອລີຍາຈະມາກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າສະພິງກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ວັນອັນໜ້າສະພິງກົວນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອ ມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນໃນດານເືອນບົດທຣີບສອງ, ແລະ ປະກາດໃນພຣະນິມົດບົດທີຊາວສອງວ່າ, “ຜູ້ທີ່ຊອບທຳ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຊອບທຳ” ຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບນັ້ນຕະຫຼອດນິ້ວນດອນ.

ແລະໃນເວລານັ້ນ ມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້ານາຍຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ຍິນຢູ່ເພື່ອບຸດຫຼານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ; ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາເລີຍ ຕັ້ງແຕ່ມີຊາດໃດໜຶ່ງຈົນເຖິງເວລານັ້ນ; ແລະໃນເວລານັ້ນ ຊົນຊາດຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ທຸກຄົນທີ່ຈະຖືກພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນໜັງສື. ດານເືອນ 12:1.

ຜູ້ທີ່ອະທຳ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຍັງຄົງອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ທີ່ໄສໂຄກ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຍັງຄົງໄສໂຄກຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ທີ່ຊອບທຳ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຍັງຄົງຊອບທຳຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ລືສຸດ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຍັງຄົງບໍ່ລືສຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ 22:11.

ເອລີຍາຈະຕ້ອງບາກົດຕົວກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງ, ແລະທ່ານຖືກຂ້າແລະຖືກໃຫ້ພົ້ນຄົນຊີວິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11, ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ. ທ່ານຖືກໃຫ້ພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະປະກາດຂ່າວສານຂອງທ່ານຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງ, ໃນຂະນະນັ້ນຈົນການພົ້ນຄົນຊີວິດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂອງທັງຄົນຊອບທຳແລະຄົນອະທຳ.

ແລະຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຫຼັບຢູ່ໃນຜົງດິນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຕົ້ນຂຶ້ນ, ບາງຄົນເພື່ອຊີວິດນິ້ວນດອນ, ແລະບາງຄົນເພື່ອຄວາມອັບອາຍ ແລະຄວາມຖືກດູໝືນຢ່າງນິ້ວນດອນ. ດານເືອນ 12:2.

ການຟື້ນຟູຄົນຊີວິດພິເສດນັ້ນຖືກຕິດຕາມດ້ວຍການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ
ບ່ອນທີ່ຄົນຕາຍຜູ້ຊອບທຳຖືກຟື້ນຟູຄົນຊີວິດ
ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນມີລະເວລາພັນປີທີ່ໂຜກວິສຸດພິພາກສາຄົນທີ່ສູນຫາຍ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງພັນປີນັ້ນ
ມີການຟື້ນຟູຄົນຊີວິດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ແລະການສະເດັດມາຄັ້ງທີສາມຂອງພຣະຄຣິດ. ລຳດັບຂອງການຟື້ນຟູຄົນຊີວິດໃນ
ຄຳພະຍາກອນນັ້ນຮວມເຖິງການຟື້ນຟູຄົນຊີວິດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງອຳນາດສັນຕະປາປາ
ແຕ່ການຟື້ນຟູຄົນຊີວິດແຕ່ລະຄັ້ງລ້ວນເປັນຫົວຂໍ້ຈຳເພາະໃນພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນວັນທີ
18 ກໍລະກົດ 2020 ຂະບວນການລາໂອດີໂຊຍຂອງໜຶ່ງແສນສະໜິນສະໄໝໄດ້ຂ້າຕົນເອງທາງຈິດວິນຍານ
ໂດຍການກະບົດຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຫ້າມການນຳເວລາມາປະຍຸກຕາໃຊ້ເກີນໄປກວ່າປີ 1844.

ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງໃນຮາມາ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ການຍົກຕົນເອງ. ຮາເຊນ,
ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຜູ້ເດີນທາງທິດີ, ກຳລັງໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າ ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ບໍ່ຢູ່ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ,
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັບການປອບໂຍນໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່ມີການປອບໂຍນ, ແລະ
ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ຄືພຣະຜູ້ປອບໂຍນ,
ຜູ້ຊຶ້ງຈະຖືກສົ່ງມາເມື່ອສຽງໃນຖົນກັ່ນດານໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023.

ສົ່ງເຫຼົ້າເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະຕາມພຣະນິມິດແລ້ວ
ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດຈະສິ້ນສຸດລົງນັ້ນ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຖືກເປີດຜະນຶກ.
ການເປີດຜະນຶກນັ້ນແຫຼະເປັນສົ່ງທິບຸກໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາຂຶ້ນຄືນມາ, ຜູ້ຊຶ້ງກໍ່ແມ່ນຮາເຊນເຊັນກັນ,
ນັກເດີນທາງທິດີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ້ອງໂຫ້ແລະໄວ້ອາໄລຍ່ເພາະລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງ ແລະບໍ່ອາດຮັບການປອບໂຍນໄດ້.
ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງນາງກາຍເປັນຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີເມື່ອບັນດາລູກເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປຸກໃຫ້ຄົນມາ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືໄວ້;
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 22:10

ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ໄດ້ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນຂອງໄຊໂດມ ແລະ ອີຍິບ, ແລະ ດັ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະຄຣິດ,
ຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສະໄໝຈະຖືກເອີ້ນອອກຈາກອີຍິບ ເມື່ອການຮວບຮວມໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ
2023.

ໝູ່ໝາຍແຫ່ງພຣະເມືອງອີລາລຳດັບທິກິກ ແມ່ນການຊົງເອີ້ນອອກຈາກອີຍິບໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ
2023

ແລະໄດ້ຍິນນັ້ນຈົນເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງເຮໂຣດ
ເພື່ອວ່າຄຳທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດໄວ້ໂດຍຜ່ານສາດສະດານັ້ນຈະສຳເລັດ ຄືວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ເອີ້ນບຸດຂອງເຮົາອອກມາຈາກອີຍິບ.” ມັດທາຍ 2:15.

ຄຳທຳນາຍ

ເມື່ອອີສຣາເອນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ ເຮົາໄດ້ຮັກເຂົາ ແລະໄດ້ເອີ້ນບຸດຂອງເຮົາອອກຈາກອີຍິບ. ໂຮເຊອາ 11:1

ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນແຫ່ງອີຍິບ,
ພຣະສຸລະສຽງຈາກຖົນກັ່ນດານໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍຂອງເອເຊກຽນໃຫ້ຟື້ນຟູຄົນມາມຊີວິດ.
ພຣະສຸລະສຽງນັ້ນໄດ້ລົ້ມດັ່ງຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023.

ແລະພາຍຫຼັງສາມວັນກັບເຄັງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ເຂົ້າທັງສອງ,
ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຍິນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ; ແລະຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກເທິງຜູ້ທີ່ເຫັນເຂົາ.
ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຍິນສຽງອັນດັ່ງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ.
ແລະເຂົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມກ; ແລະສັດຕູຂອງເຂົາໄດ້ເຫັນເຂົາ. ພຣະນິມິດ 11:11, 12.

ພຣະເຈົ້າຊົງເອົາພຣະບຸດຂອງພຣະອົງອອກຈາກອື່ນໆ ແລະ ພຣະອົງກໍຊົງເອົາໄມເຊອອກຈາກອື່ນໆ ເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່າໄມເຊໃນຖານະເປັນອາລະຟາ ແລະ ພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນໂອເມກາ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະສົບການຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໝັດສະໜີ, ຜູ້ຊົງຮ້ອງເພງຂອງໄມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສາອີຍ. ເພງນັ້ນລວມເຖິງການຖືກເອົາອອກຈາກອື່ນໆ. ໃນເອເຊກຽນ ມີການນຳສະເໜີສອງຂັ້ນຕອນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກບົດບອກລ່ວງໜ້າໂດຍສອງຂັ້ນຕອນໃນການຊົງສ້າງອາດາມ. ຂັ້ນຕອນທຳອິດ ຮ່າງກາຍຖືກປັບຂຶ້ນ, ແລະ ຕໍ່ມາລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດກໍຖືກເປົ່າເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຊີວິດ. ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11

ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນການທົດພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າ ແລະ ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຍື່ນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ. ເມື່ອພວກເຂົາຍື່ນຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍເປັນກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ນຳພາພຣະວິນຍານໃນບົດທີ 11 ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງເອເຊກຽນ. ສຽງໃນຖົນທະນາດານ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ມາພ້ອມກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ພຣະທຳມັດທາຍປະກອບດ້ວຍສົບສອງບົດ ຊຶ່ງເປັນໂອເມກາຂອງສົບສອງບົດໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ທີ່ໃຫ້ພະຍານສອງປະການ ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກັບຄົນໜຶ່ງແສນສະໝັດສະໜີ. ຊາຍແລະຍິງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະທັບຕາໄວ້ຊົ່ວນຳລັດດອນໃນຄວາມສຳພັນທີ່ພຣະພາບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຖືກປະສານເຂົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດຂອງເຂົາ. ເຂົາທັງຫຼາຍກາຍເປັນໝາຍສຳຄັນສຳລັບຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສືບເອັດ.

"ພຣະວາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແມ່ນເພື່ອຊັກຊວນໂລກໃຫ້ສຳນຶກເຖິງບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ເຖິງການພິພາກສາ. ໂລກຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບໄດ້ ກໍເພື່ອແຕ່ໂດຍການເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານຄວາມຈິງ, ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສູງສົ່ງແລະບໍລິສຸດ, ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງສູງສົ່ງແລະເດັ່ນຊັດ ເຖິງເສັ້ນແບ່ງອັນຈະແຈ້ງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢຽບຢູ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນລົງໃຕ້ຕົນຂອງຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ ເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຖືວັນພັກອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະຖືກສະແດງອອກຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຖືວັນອາທິດ. ຜູ້ທີ່ຫຼົງຈາກໄດ້ຍື່ນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວັນນີ້ວ່າເປັນວັນບໍລິສຸດ, ກໍແບກຮັບລາຍເຊັນຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ, ຜູ້ທີ່ຄິດຈະປ່ຽນແປງເວລາແລະພຣະບັນຍັດ." Bible Training School, December 1, 1903.

ທຸກໝາຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໝັດສະໜີ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຮຽກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສືບເອັດ, ກ່ອນອັນພວກເຂົາຖືກຮຽກອອກຈາກອື່ນໆ, ອັນເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ.

ສຽງໜັງຈາກຖົນທະນາດານເອົາພວກເຂົາອອກຈາກອື່ນໆ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເປັນໝາຍສຳຄັນສຳລັບຄົນງານຊົ່ວໂມງທີ່ສືບເອັດ. ການເປັນຄົນມາຂອງພວກເຂົາໃນປີ 2024 ຍັງຖືກສະແດງແທນເປັນການເກີດ, ແລະເປັນການຕົ້ນຂຶ້ນ ຕາມແຕ່ການອຸປະມາໃດກໍາລັງຖືກຊີ້ບອກ. ໃນແງ່ຂອງການເກີດ, ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຮັດໃຫ້ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສົບຄົນສຳເລັດ, ແລະໃນຄວາມໝາຍນີ້, ການເກີດຂອງພວກເຂົາເປັນການເກີດຈາກພົມມະຈັນ, ແລະພວກເຂົາຄືໝາຍສຳຄັນ.

ໝາຍຫຼັກແຫ່ງພຣະເມຊີອາອັນທົດຈັດ ແມ່ນປີ 2024

ບັນດາສິ່ງທັງປວງນີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະວາຈາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດຜ່ານຜູ້ພະຍາກອນໄວ້ວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ຍິ່ງພົມມະຈັນຈະມີຄົນ ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະເອົາໃຈໃສ່ຂອງພຣະອົງວ່າ ເອມານູເອນ," ຊຶ່ງແປວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບພວກເຮົາ." ມັດທາຍ 1:22, 23.

ຄຳພະຍາກອນ

ເຫດສະນັ້ນ ພຣະອົງເຈົ້າເອງຈະປະທານໝາຍສຳຄັນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ; ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຍິງພົມມະຈັນຈະຖືພາ ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະຈະເອີ້ນນາມຂອງທ່ານວ່າ ອິມານູເອນ. ເອຊາຍາ 7:14

ມີໝາຍສຳຄັນໃນປະຫວັດຂອງໂມເຊ ແລະ ພຣະຄຣິດ ເໝືອນດັ່ງທີ່ມີໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣດ໌. ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແອດເວນຕ໌ສິມແບບລາໂອດໂຊຍຈະສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ ແລະ ໝາຍສຳຄັນພຽງຢ່າງດຽວຂອງພວກເຂົາ ຄື ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາ. ຍັງມີໝາຍສຳຄັນອີກສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກພົ້ນຄົນມາໃນປີ 2024. ໝາຍສຳຄັນຂອງພວກເຂົາ ຄື “ເຈດໄທອີ” ໃນເລວຕິກິດ ບົດ 26.

ແລະນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າ: ໃນປີນີ້ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ກິນສົງທິດກິດຂຶ້ນເອງ; ແລະໃນປີທີສອງ ຈະໄດ້ກິນສົງທິດອອກຈາກສົງນັ້ນ; ແລະໃນປີທີສາມ ຈົ່ງຫວ່ານ, ແລະກ່ຽວກ່ຽວ, ແລະປຸກສວນອະງຸ່ນ, ແລະກິນຜົນຂອງມັນ. ແລະບັນດາຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ ຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນແຫ່ງວົງວານຢູດາ ຈະຍັງຫຍັງຮາກລົງລຸ່ມອີກ ແລະເກີດຜົນຂຶ້ນເທິງ. ເພາະວ່າຈາກເຢຣຸຊາເລັມຈະມີຄົນເຫຼືອຢູ່ອອກໄປ, ແລະຈາກພູເຂົາຊີໂອນ ຈະມີຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນອອກມາ: ຄວາມຮ້ອນຮົ່ວແຫ່ງພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຈະກະທຳການນີ້. 2 ກະສັດ 19:29–31

ແລະຖ້າພວກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນຫຍັງໃນປີທີ່ເຈດໄທອີ? ເບິ່ງແມ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຫວ່ານ ຫຼືກັບກ່ຽວຜົນເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາ: ແລ້ວເຮົາຈະບັນຊາພຣະພອນຂອງເຮົາເໝືອນພວກເຈົ້າໃນປີທີ່ຫົກ, ແລະມັນຈະອອກຜົນສຳລັບສາມປີ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຫວ່ານໃນປີທີ່ແປດ, ແລະຍັງຈະກິນຜົນເກົ່າຢູ່ຈົນເຖິງປີທີ່ຫົກ; ຈົນກວ່າຜົນຂອງມັນຈະເຂົ້າມາ ພວກເຈົ້າຈະກິນຂອງເກັບໄວ້ເກົ່າ. ພຣະນິຕິບັນຍັດ 25:20–22.

ຜູ້ທີ່ໄຫຼ່ໄຫຼ່ໄຫຼ່ໄຫຼ່ ຍັງຖືກສະແດງໄວ້ອີກວ່າເປັນບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໄລ່ອອກແຫ່ງອີສຣາເອນ ແລະພວກເຂົາຖືກພົ້ນອ້ອງຂອງຕົນຜູ້ຊົງພວກເຂົາຂັບໄລ່ອອກ. ພົ້ນອ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ ເພາະພວກເຂົາກຽດຊັງພວກເຂົາ ດ້ວຍເຫດວ່າພວກເຂົາບໍ່ອາດຫັກລ້າງຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ ຊົງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍ “ເຈດໄທອີ” ຂອງໂມເຊ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງເຢຣຸຊາເລັມຂຶ້ນ; ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໄລ່ແຫ່ງອີສຣາເອນເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍກັນ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 147:2.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຮວບຮວມຊາກທົດເຫຼືອຢູ່ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023, ແລະຊາກທົດເຫຼືອນັ້ນແມ່ນ “ຜູ້ທີ່ກັບໄລ່ອອກ” ຂອງອິດສະຣາເອນ. ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023, ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຮວບຮວມຜູ້ທີ່ກັບໄລ່ອອກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດໃນປີ 1849 ເປັນຄັ້ງທີສອງ, ລ່ວງໜ້າກ່ອນແສງສະຫວ່າງໂອເມກາຂອງໂມເຊເຈດໄທອີໃນປີ 1856. ແສງສະຫວ່າງອັນພາໃດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນ ໂດຍການຄົ້ນພົບທາງຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງມົນເລໂຣດ—ໂມເຊເຈດໄທອີ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກຂອງເຢຊີ ຜູ້ຊົງຈະຍື່ນເປັນທຸງໝາຍໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດທັງຫລາຍ; ພວກຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະທີ່ພັກຂອງທ່ານຈະຮຸ່ງໂລດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ. ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງອີກ ເພື່ອກູ້ເອົາຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ແຫ່ງຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຈະເຫລືອຢູ່ ຈາກອັດຊີເຕຍ, ແລະຈາກອີຢິບ, ແລະຈາກປາໂທຣສ, ແລະຈາກຄູ, ແລະຈາກເອລາມ, ແລະຈາກຊີນາ, ແລະຈາກຮາມາດ, ແລະຈາກບັນດາເກາະແຫ່ງທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸງໝາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈະຮວບຮວມບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໄລ່ຂອງອີສຣາເອນ, ແລະຈະຮວບຮວມຜູ້ກະຈົດກະຈາຍຂອງຢູດາ ຈາກສົມມຸໂລກ. ເອຊາຍາ 11:10–12.

ເມື່ອບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນໝາຍສຳຄັນ
ແລ້ວໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຈະຮວບຮວມບັນດາຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ ຜູ້ຊຶ້ງ
"ຈະຖືກຕັກເຕືອນໄດ້ແຕ່ໂດຍການເຫັນ" "ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຜູ້ທີ່ຮັກສາອັນພັກອັນບອມ." ໝາຍສຳຄັນສຳລັບບັນດາຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດຄືບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່,
ແລະໝາຍສຳຄັນຂອງບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ນັ້ນ ຄືບົດສະໜາແຫ່ງການກິນ "ໃນປີນີ້ ສິ່ງທີ່ອີກຂຶ້ນເອງ,
ແລະໃນປີທີສອງ ສິ່ງທີ່ອີກຂຶ້ນຈາກສິ່ງດຽວກັນນັ້ນ; ແລະໃນປີທີສາມ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຫວ່ານ, ແລະກ່ຽວກ່ຽວ,
ແລະປູກສວນອະງຸ່ນ, ແລະກິນຜົນຂອງມັນ."

ຄວາມເປັນບົດສະໜາຂອງຂໍ້ຄວາມນີ້ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນ Leviticus ບົດ 25 ແລະ 26.
ວັນຊະບາໂຕແຫ່ງການພັກຂອງແຜ່ນດິນ ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພັນທະສັນຍາ
ຊຶ່ງບັງຄັບພຣະພອນຫຼືຄຳສາບແຊ່ ອັນເກີດຈາກການຖືຮັກສາ
ຫຼືການປະຕິເສດການພັກໃນປີທີ່ຈັດສຳລັບແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
ເຄື່ອງໝາຍຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສິນນີ້ສືບ
ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພຣະສັນຍາສາມປະການຂອງພັນທະສັນຍາ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນຊະບາໂຕໃນປີທີ່ຈັດຂອງແຜ່ນດິນ. ຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ "ເຈັດເທືອ"
ບັງຄັບອົງປະກອບໜຶ່ງໃນສາມອົງປະກອບຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງສັນຍາວ່າຈະປະທານຫົວໃຈແລະຈິດໃຈໃໝ່
ແລະຮ່າງກາຍໃໝ່ ພ້ອມທັງແຜ່ນດິນເພື່ອອາໄສຢູ່.

ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ
ດນັ້ນກໍຍັງເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ນ. ພວກເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ພັກຮັກສາ, ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບບັນຍັດສົບປະການ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ອົສຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໃນປີ 1844 ສອດຄ້ອງກັບອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບພຽງແຕ່ບັນຍັດສົບປະການເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງຮວມເຖິງພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນຍຸກນີ້
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ໃຫ້ຍືນຍົງເປັນແສງສະຫວ່າງໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ໂດຍດາບອັນຊົງອຳນາດແຫ່ງຄວາມຈິງ
ຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງ, ອົງທີສອງ, ແລະອົງທີສາມ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຍກພວກເຂົາອອກຈາກຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ ແລະຈາກໂລກ
ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງຢ່າງສັກສິດ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ຊົງຝາກຝັງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳລັບເວລານີ້ວ່າກັບພວກເຂົາ.
ເໝືອນດັ່ງພຣະດຳລັດອັນບໍ່ລ່ຽມໃດໆຝາກໄວ້ກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແຈ້ງແກ່ໂລກ.
ທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດ 14
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອອກໄປເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອເປັນສຽງຄຳເຕືອນໄປຫົວຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ." Testimonies, volume
5, 455.

ພຣະບັນຍັດສົບປະການໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໝາຍສຳຄັນແຫ່ງວັນຊະບາໂຕໃນວັນທີຈັດ,
ແລະກົດໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນຊະບາໂຕໃນປີທີ່ຈັດ. ອັດເວນຕົດວັນທີຈັດແບບ
ລາວດີເຊຍຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມອັບອາຍຢ່າງຫຼວງເມື່ອພວກເຂົາທອດຖົມຈຸດຍືນຂອງຕົນ

ແລະເລີ່ມນະມັດສະການດວງອາທິດ,
ແຕ່ພຣະບັນຍັດເລື່ອງວັນຊະບາໂຕທຳພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດເປັນອັນດັບທຳອິດນັ້ນ ກໍຄື“ເຈັດເທົ້າ” ຂອງໂມເຊ.

ເພື່ອຈະໄດ້ຊັບຊະນະແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈແລະຍຶດຖືຮັກສາ
ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວັນຊະບາໂຕວັນທີເຈັດເທົ້ານັ້ນ ແຕ່ລວມເຖິງຊະບາໂຕເຈັດປີດ້ວຍ.

ແອັດເວນຕິສົມແຫ່ງລາວດິເຊຍບໍ່ອາດຫັກລ້າງຄວາມຈິງຕາມພຣະຄຳພີໄດ້
ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະປົກປິດມັນໄວ້ດ້ວຍຄຳມຸສາ. ນີ້ແມ່ນຮາກເຫງົ້າແຫ່ງຄວາມຊັງຂອງພວກເຂົາ
ຊົງນຳພາໃຫ້ພວກເຂົາຂັບໄລ່ຜູ້ທີ່ຈະເປັນທຸງສັນຍານ.

ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງບໍດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຊື່ອຢ່າງເຕັມໃນເລື່ອງການສະເດັດມາ,
ແລະເນື່ອງດ້ວຍການເປັນພະຍານຕໍ່ຄຳສອນອັນຮຸ່ງໂລດນີ້
ພວກເຮົາເຈັດຄົນເຄີຍຖືກຂັບອອກຈາກຄຣິດຕະຈັກເມໂທດິດໃນຄາວໜຶ່ງ. ໃນເວລານັ້ນ
ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນເປັນສັງຄົມລຳຄ່າແກ່ພວກເຮົາຢ່າງຍິ່ງ: ‘ພວກພົນອ້ອງຂອງທ່ານທຶງດຊັງທ່ານ,
ທີ່ຂັບໄລ່ທ່ານອອກເພາະນາມຂອງເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຢາເວຖືກຍົກຍ້ອງສັນລະເສີນເຖິດ:
ແຕ່ພຣະອົງຈະປາກົດເພື່ອຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງທ່ານ, ແລະພວກເຂົາຈະອັບອາຍ.’ ເອຊາຍາ 66:5.

“ນັບແຕ່ເວລານັ້ນ ຈົນເຖິງເດືອນທັນວາ ຄ.ສ. 1844 ຄວາມຊື່ນຊົມ, ການທົດລອງ,
ແລະຄວາມຜິດຫວັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ກໍເປັນເໝືອນກັບຂອງມິດສະຫາຍ Advent
ທີ່ຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍທີ່ຮອບຂ້ານ້ອຍ. ໃນເວລານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຢຽມເອື້ອຍນ້ອງ Advent
ຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຮົາ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ພວກເຮົາໄດ້ຄຸກເຂົ້າລົງຮອບແຫ່ນບູຊາປະຈຳຄອບຄົວ.
ມັນບໍ່ແມ່ນໂອກາດທີ່ປຸກເຮົາອາລົມແຕ່ຢ່າງໃດ, ແລະມີພຽງແຕ່ພວກເຮົາຫ້າຄົນຢູ່ໃນຫິນນັ້ນ,
ລ້ວນແຕ່ເປັນແມ່ຍິງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ,
ລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເໝືອນຂ້ານ້ອຍ ຢ່າງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ສຶກມາກ່ອນ.
ຂ້ານ້ອຍຖືກຫ້ອມຢູ່ໃນນິມິດແຫ່ງພຣະສິຣິຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເບິ່ງເໝືອນວ່າກຳລັງສູງຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນບາງສ່ວນກ່ຽວກັບການເດີນທາງຂອງຊົນຊາວ Advent ໄປສູ່ນະຄອນບໍລິສຸດ,
ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ຂ້າງລຸ່ມ.” Early Writings, 13.

ນິມິດຄັ້ງທຳອິດຂອງ Ellen White ໄດ້ຖືກປະທານໃນເວລາທີ່ແມ່ຍິງຫ້າຄົນ
(ເປັນຕົວແທນຂອງພົນມະຈາລືຜູ້ສະຫຼາດຫ້າຄົນ) ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ
ຫຼັງຈາກຖືກຂັບໄລ່ອອກໂດຍພົນອ້ອງຂອງຕົນທຶງດຊັງພວກນາງ.
ພວກເຂົາໄດ້ກຽດຊັງພວກນາງເພາະຄຳສອນເລື່ອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີແຕ່ນາມ ແລະ ພວກແອດເວັນຕິສທີ່ມີແຕ່ນາມ
ຈະທົ່ວຍົດພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກຄາທອລິກ ເໝືອນດັ່ງຢູດາ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊື່ອິດທິພົນຂອງພວກເຂົາ
ໃນການລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ. ແລ້ວພວກໄຟຟ້ນຈະເປັນຊົນຊາດທີ່ຕຳຕ້ອຍ
ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກຄາທອລິກຫຼາຍນັກ; ແຕ່ບັນດາຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ພວກແອດເວັນຕິສທີ່ມີແຕ່ນາມ
ຜູ້ຮູ້ຈັກຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຂະນິບທຳນຽມຂອງພວກເຮົາ
(ເພາະພວກເຂົາກຽດຊັງພວກເຮົາເນື່ອງດ້ວຍວັນຊະບາໂຕ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງມັນໄດ້)
ຈະທົ່ວຍົດພວກໄຟຟ້ນ ແລະ ຈະລາຍງານເລື່ອງພວກເຂົາຕໍ່ພວກຄາທອລິກ
ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງບັນດາສະຖາບັນຂອງປະຊາຊົນ; ນັ້ນຄືວ່າພວກເຂົາຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແລະ
ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງວັນອາທິດ.”

“ແລ້ວພວກຄາທອລິກຈະເຊື່ອຊົນພວກໂປຣແຕສແຕນໃຫ້ດຳເນີນໜ້າ ແລະອອກຄຳສັ່ງວ່າ
ບັນດາຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ອອກຖືຮັກສາວັນທຳອິດແຫ່ງອາທິດ ແທນວັນທີເຈັດ ຈະຕ້ອງຖືກປະທານຊີວິດ.

ແລະພວກຄາທອລິກ ຜູ້ຊົງມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຈະຍືນຍູ້ຂ້າງພວກໂປຣແຕສແຕນ.
ພວກຄາທອລິກຈະມອບອຳນາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.
ແລະພວກໂປຣແຕສແຕນຈະກະທຳດັ່ງທີ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາເຄີຍກະທຳມາກ່ອນໜ້າພວກເຂົາ
ເພື່ອທຳລາຍພວກທ່ານບໍລິສຸດ. ແຕ່ກ່ອນທີ່ຄຳສັ່ງຂອງພວກເຂົາຈະນຳມາ ຫຼືກົດຜົນ
ພວກທ່ານບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍກູ້ໂດຍພຣະສະສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າ." Spalding and Magan, 1, 2.

ພວກ "ແອດເວນຕິສທິມິດເຕຊ" (ໝາຍເຖິງມິດເຕຊທຳມະຊາດ) "ເໝືອນກັບຢູດາ,
ຈະທຳລາຍພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກຄາທອລິກ." ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເພາະວ່າ "ພວກເຂົາກຽດຊັງ"
ພວກຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ "ເນື່ອງຈາກວັນຊະບາໂຕ." ພວກແອດເວນຕິສທິມິດເຕຊປະກາດຕົນວ່າຮັກສາວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ, ດັ່ງນັ້ນ
ນີ້ຈຶ່ງບໍ່ອາດເປັນວັນຊະບາໂຕທີ່ຂໍ້ຄວາມນັ້ນອ້າງເຖິງ. ພວກເຂົາກຽດຊັງພວກຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່
ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕົນບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງຄວາມຈິງພື້ນຖານເລື່ອງເຈັດເທື່ອຂອງໄມເຊ,
ຊຶ່ງເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຕົ້ນຂອງເອລີຍາໃນບຸກຄົນຂອງ William Miller.

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຂ່າວສານໃໝ່ແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ ຊຶ່ງໃນປີ 1843
ແລະ 1844 ໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກຄຣິດຈັກອື່ນໆ." Review and Herald, January 19, 1905.

"ຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນຊ່ວງປີ 1840–1844
ຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ມີພະລັງຢ່າງແຂງກ້າໃນເວລານີ້ເພາະມີຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ສູນເສຍທິດທາງຂອງຕົນ.
ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໄປຍັງຄຣິດສະຕະຈັກທັງປວງ." Manuscript Releases, volume 21,
437.

"ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນປີ 1841, '42, '43, ແລະ '44 ບັດນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮຽນສຶກສາ ແລະ
ປະກາດ." Manuscript Releases, volume 15, 371.

"ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວວ່າ: ຢ່າໃຫ້ສົງໄສເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກຳລັງກະສັງຢູ່ເທິງນັ້ນບໍ່ແຕ່ເມື່ອຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະບໍ່ແຕ່ເວລານັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຍູ້ຕໍ່ໜ້າໂລກ
ດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈດຳລົງຈະຍົກເທົ້າຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີທີ່ພວກມັນຖືກວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ທຸກວັນພວກເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍຄຳອະທິຖານອັນຈິງໃຈ,
ສະແຫວງຫາແສງສະຫວ່າງ. ທ່ານຄຶດບໍ່ວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະລະເທິງແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ?
ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງນີ້ວ່າແຫ່ງຍຸກສະໄໝ.
ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາຕະຫຼອດນັບແຕ່ເວລາທີ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານ." Review and Herald, April 14,
1903.

ຢູດາບໍ່ແມ່ນສັນຍະລັກຂອງສະພາຊານເຮດຣິນທີ່ປະກອບມີພວກຊາດດູກາຍ ແລະ ພວກຟາຣີສາຍ;
ຢູດາເປັນຄົນໜຶ່ງໃນສົບສອງສາວົກ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງໃນເຈົ້າສາວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດກຳລັງຈະຊົງອະພິເສກດ້ວຍໃນວັນເພັນເຕກອດ.
ການທຳລາຍຕໍ່ບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກນັ້ນມາຈາກຢູດາ,
ຄຣິດສະຕະຈັກແອດເວນຕິສທິມິດເຕຊແຫ່ງລາວດິເຊຍ. ພວກເຂົາຖືກແທນໂດຍສັນຍະລັກຫຼາຍປະການ,
ເຊັ່ນ ພວກເລວີຜູ້ຖືກຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາປະຕິເສດໃນມາລາກີບົດ 3.
ພວກເລວີຖືກແຍກອອກໃນການຊຳລະນັ້ນ, ແລະ ຈຳນວນຂອງພວກເຂົາແມ່ນ 25, ບໍ່ວ່າຈະສັດຊື່ຫຼືບໍ່ສັດຊື່.
ພວກເລວີຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດລ່ວງໜ້າກ່ອນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ, ດັ່ງໃນປີກ່ອນໆ.

ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັງຜູ້ຫຼອມແລະຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ;
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະກຳຈັດມົນທົນຂອງເຂົາດັງທອງຄຳແລະເງິນ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວດວັຍຄວາມຊອບທຳ.
ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາແລ້ວຈະເປັນທຶພິພຣະໄທແດ່ພຣະຢາເວ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ
ແລະດັ່ງໃນປັດຈຸບັນທຸກຍທຸກຜ່ານມາ. ມາລາກີ 3:3, 4.

ພວກເລວໄດ້ແມ່ນເຄື່ອງບູຊາ ເພາະວ່າພວກເຂົາສະທ້ອນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງສົມບູນ
ຜູ້ຊົງເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ເມື່ອພວກເລວຊາວຫ້າຄົນນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ
ພວກເລວປົວມຊາວຫ້າຄົນກຳລັງກຳລັງກາບດວງອາທິດຢູ່ໃນ ເອເຊກຽນ 8.

ຢູດາບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ຕົວແທນຂອງຄົນເລວຜູ້ຊົງຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ລາວຍັງເປັນປະໂລຫິດຜູ້ຊົງຮ້າຍທີ່ໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ເປັນເວລາສາມສິບປີ,
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍເງິນສາມສິບຫຼ້ນຂອງຢູດາ.

ແລ້ວຢູດາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ທຳລະຍົດພຣະອົງນັ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງຖືກພິພາກສາໂທດແລ້ວ,
ກໍເກດຄວາມເສຍໃຈກັບຕົນເອງ,
ແລະໄດ້ນຳເງິນສາມສິບຫຼ້ນນັ້ນກັບຄືນໄປຫາພວກຫົວໜ້າປະໂລຫິດແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ, ກ່າວວ່າ,
"ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັດບາບແລ້ວ ໃນການທີ່ໄດ້ທຳລະຍົດເລືອດອັນບໍລິສຸດ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
"ນັ້ນຈະກ່ຽວອັນໃດກັບພວກເຮົາ? ເຈົ້າຈົ່ງຮັບຜິດຊອບເອງເຖິງ." ແລ້ວລາວກໍຍິນເງິນຫຼ້ນນັ້ນລົງໃນພຣະວິຫານ, ແລະຈາກໄປ, ແລ້ວໄປຜູກຄໍຕາຍ. Matthew 27:3-5.

ເງິນສາມສິບຫຼ້ນທີ່ຢູດາໄດ້ຍິນຖົມນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ຊົງຂັບຖ່າຍ
(ຊຳລະລ້າງ) ຂຶ້ນກ່ອນ (ເງິນປອມ) ອອກ ໃນມາລາກີບົດທີສາມ. ຕຳແໜ່ງປະໂຫິດອັນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ
ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການກະບົດຂອງໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ ແລະພວກກະບົດໃນປີ 1888.
ຕຳແໜ່ງປະໂຫິດອັນຊົ່ວຮ້າຍຖືກກົນກົນເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ອຳບາກຂອງມັນອອກ. ແລ້ວໄຟຈະທຳລາຍບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງພວກເຂົາ
ໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຢ່າງຄົບຖ້ວນຂອງຝົນປາຍລະດູ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ການປະສູດຈາກພຣະພິດພຣະຈັນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ
ເປັນຕົວແທນຂອງໝາຍສຳຄັນຂອງພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ສະຫຼາດໃນວັນທ້າຍ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ
ສະພາຊານເຮດຣົນ ຄື ຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນທີ່ຈັດແຫ່ງເລີດິເກອາ ຈະສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນໜຶ່ງ
ແຕ່ຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໝາຍສຳຄັນດຽວທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເລີດິເກອາ. ໝາຍສຳຄັນສຳລັບຝູງຊົນໃຫຍ່ ຄື
ຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ ແມ່ນການເຫັນຊາຍແລະຍິງຮັກສາວັນຊະບາໂຕວັນທີ່ຈັດ
ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໝາຍສຳຄັນຂອງຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່
ໃນການໂຕ້ແຍ້ງຂອງພວກເຂົາກັບຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າ ແມ່ນຊະບາໂຕປີທີ່ຈັດ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານແຫ່ງແອດເວນຕິສ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນເສົາຫຼັກໃຈກາງຂອງທັງສອງຕາຕະລາງສັກສິດຂອງຮາບາກຸກ.
ໝາຍສຳຄັນທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ແອດເວນຕິສແຫ່ງເລີດິເກອາ ແມ່ນໝາຍສຳຄັນຂອງໂຍນາ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນບົດສົນທະນາລະຫວ່າງພຣະຄຣິດແລະເປໂຕ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດແຄວ້ນເຊຊາເຣຍ ພິລິບປີ
ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, "ມະນຸດທັງຫຼາຍເວົ້າກັນວ່າ ເຮົາ ບຸດມະນຸດ ແມ່ນຜູ້ໃດ?"
ເຂົາທັງຫຼາຍທູນວ່າ, "ບາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຍາ;
ແລະຄົນອື່ນໆວ່າເປັນເຢເຣມີຍາ ຫຼືຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງ." ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບເຂົາວ່າ, "ແຕ່ພວກທ່ານເດ
ວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?"

ຊີໂມນ ເປໂຕ ຈົງຕອບທຸນວ່າ, “ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່,”
ແລະພຣະເຢຊູຈົງຕອບຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ;
ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດມີໄດ້ເປີດເຜີຍຂັ້ນຕົ້ນເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍ. ແລະເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ເຈົ້າຄືເປໂຕ,
ແລະເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາ;
ແລະປະຕູແຫ່ງແດນມະລະນາຈະມີໄຊຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້.
ແລະເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ;
ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ;
ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກປ່ອຍໃນສະຫວັນ.”

ແລ້ວພຣະອົງຈົງກ່າວຊັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ບໍ່ອາດຜູ້ໃດວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດ.
ມັດທາຍ 16:13–20.

ເຄື່ອງໝາຍສຳລັບສະພາຊານເຮດຣິນ, ແລະດັງນັ້ນສຳລັບອາດເວນຕົດດ້ວຍ, ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງໂຢນາ.
ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງມະນຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ເພາະວ່ານາມຂອງລາວກໍລັງຈະຖືກປ່ຽນ. ນາມຂອງອັບຣາມໄດ້ຖືກປ່ຽນໃນເວລາແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ນາມຂອງຊາອຸນໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນໂບໂລ. ນາມຂອງຢາໂຄບໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນອີສຣາເອນ.
ພະຍານທັງສາມນັ້ນສະຖາປະນາວ່າ ເມື່ອນາມຂອງບຸກຄົນໃນພຣະຄຳພີຖືກປ່ຽນ,
ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ແລະດັງນັ້ນຈົ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຄົນສຸດທ້າຍ, ຜູ້ຊົງແມ່ນໜັງແສນສີໝືນສີພັນ.
ພະຍານທັງສາມນັ້ນຍັງສະຖາປະນາອີກວ່າ ນາມຂອງມະນຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເປັນຕົວແທນຂອງສັນຍາລັກທາ
ງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວພັນກັບບຸກຄົນຜູ້ຊົງນາມຖືກປ່ຽນ. ຊາອຸນໝາຍເຖິງ “ຜູ້ຖືກເລືອກ,”
ເພາະລາວໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ. ນາມຂອງລາວໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນໂບໂລ,
ຊຶ່ງໝາຍເຖິງນ້ອຍ, ເພາະໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ ລາວເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພວກອັກຄະສາວົກ,
ເພາະລາວເຄີຍຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຢາໂຄບ, ຜູ້ຊົງເອົາສົດຂອງຄົນອື່ນ,
ໄດ້ຖືກປ່ຽນທັງໃນນາມແລະໃນປະສົບການໃຫ້ເປັນຜູ້ມີໄຊ, ດັ່ງທີ່ອີສຣາເອນໝາຍຄວາມ.
ນາມຂອງເປໂຕແມ່ນຊີໂມນ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ; ແລະ ບາຣໂຢນາ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງບຸດຂອງໂຢນາ.

ເປໂຕໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍຂອງໂຢນາ ເພາະວ່າລາວເປັນບຸດຂອງໂຢນາ. ໂຢນາໝາຍເຖິງ
“ນັກເຂົ້າ,” ແລະ ຊີໂມນຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວສານຂອງນັກເຂົ້າ; ແລະ ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ
ໄດ້ຍິນຂ່າວສານເລື່ອງການເຈີມຕັ້ງຂອງພຣະເຢຊູ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ກາຍເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນຮູບຂອງນັກເຂົ້າ. ຂ່າວສານຂອງໂຢນາແມ່ນຂ່າວສານຂອງນັກເຂົ້າ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເຈີມຕັ້ງພຣະເຢຊູດ້ວຍລົດເດດ ໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ.
ຂ່າວສານຂອງໂຢນາໄດ້ຖືກສະແດງເປັນນິມິດໂດຍການທີ່ໂຢນາຢູ່ໃນທ້ອງບາວານສາມວັນ.
ສາມວັນນັ້ນຄືສາມວັນຈາກບັດສະຄາໄປເຖິງງານສະຫຼອງຜົນທຳອິດ
ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າໂດຍບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ
ໂດຍເວລາຂອງໂຢນາໃນທ້ອງບາວານ.

ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາ ຄືໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຊົງເຈີມຂອງພຣະຄຣິດໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດລົງມາຂອງທຸດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ ໃນວັນທີ9/11.
ວັນທີ9/11 ໄດ້ລົ້ມຂະບວນການທົດສອບສາມຂັນ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍສາມວັນຂອງໂຢນາ.
ສາມຂັນນັ້ນຍັງຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນປະຫວັດສາດຂອງກຸ່ມມົນເລໂຮດ. ວັນທີ11 ສົງຫາ 1840
ເປັນໝາຍເຫດແຫ່ງການທົດສອບຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ວັນທີ19 ເມສາ 1844
ແມ່ນການທົດສອບຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ, ແລະ ວັນທີ22 ຕຸລາ 1844 ແມ່ນການທົດສອບອົງທີສາມ.

ສາມຂັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງ 9/11, 18 ກໍລະກົດ 2020 ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ໂຢນາຖືກປ່ອຍອອກຈາກບາດຂອງປາ, ຢູ່ໃນຈຸດດຽວກັນກັບທຶພຣະຄຣິດກຳລັງຄາຍລາໂອດໄຊຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນຈຸດດຽວກັນກັບທຶລາຂອງບາລາອາມອຳປາກແລະເວົ້າ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນຈຸດດຽວກັນກັບທຶລາກາຣິຍາ, ບົດາຂອງຢອນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ໄດ້ເວົ້າ, ແລະກໍເປັນບ່ອນທີ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາເວົ້າດັ່ງມັງກອນດ້ວຍ. ຈາກນັ້ນ ໂຢນາໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍແກໂລກ

ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຊຸບຊີວິດຂຶ້ນພ້ອມກັບໂມເຊແລະເອລີຍາໃນປີ 2024.

ວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນແຫ່ງໂຊໂດມແລະເອຢິບ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຖືກຊຸບຊີວິດຂຶ້ນເປັນກອງທັບອັນເກຣງໄກຂອງເອເຊກຽນ.

ໃນເວລາແຫ່ງການຊຸບຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກາຍເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາ, ເພາະລາວເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍແລະຖືກຊຸບຊີວິດຂຶ້ນເພື່ອປະກາດຂ່າວສານສຸດທ້າຍແກໂນນີະເວ.

ໂຢນາໃນທ້ອງຢາວານ, ດານໂຕນໃນຖ້ຳສົງໂຕ, ຢອນໃນໝັ້ນມັນທຶກຳລັງເດືອດ

ເປັນຕົວແທນຂອງໜັງແສນສີໝົນສີພັນຄົນ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການແຫ່ງຄວາມຕາຍແລະການຊຸບຊີວິດແບບສັນຍາລັກ. ການເຈັມຕັ້ງໃນເຫດການ 9/11

ຈົນເຖິງການຊຸບຊີວິດຂອງກອງທັບອັນເກຣງໄກຂອງເອເຊກຽນ

ເປັນຕົວແທນຂອງບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງການຊຸບຊີວິດຂອງພຣະອົງ.

ພວກຟາຣີສີກັບພວກສະດຸກາຍກໄດ້ມາ, ແລະເພື່ອທົດລອງພຣະອົງ

ຈຶ່ງຂີ່ໃຫ້ພຣະອົງສະແດງໝາຍສຳຄັນຈາກສະຫວັນໃຫ້ເຂົາເຫັນ. ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,

ເມື່ອຮອດຕອນແລງ ພວກເຈົ້າກ່າວວ່າ, ອາກາດຈະແຈ່ມໃສ: ເພາະທ້ອງຟ້າແດງ. ແລະໃນຕອນເຊົ້າ,

ວັນນີ້ອາກາດຈະຮ້າຍ: ເພາະທ້ອງຟ້າແດງແລະມືດຄືມື. ໂອ ພວກຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ,

ພວກເຈົ້າສາມາດວິນິດໄສເບິ່ງໜ້າຕາຂອງທ້ອງຟ້າ; ແຕ່ຈະວິນິດໄສໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເວລາບໍ່ໄດ້ຫຼື?

ຊີວິດອາຍຸຄົນທີ່ຊີວິດຮ້າຍແລະຫຼີ້ນຊີວິດແຫ່ງຫາໝາຍສຳຄັນ;

ແລະຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊີວິດອາຍຸນັ້ນ, ນອກຈາກໝາຍສຳຄັນຂອງສາດສະດາໂຢນາ.

ແລະພຣະອົງກໍຊົງປະພວກເຂົາໄປ ແລະສະເດັດຈາກໄປ. ມັດທາຍ 16:1-4.

ປາຕິຫານອັນສູງສຸດແມ່ນການຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍຂອງລາຊາຣັດ.

"ໃນການຊັກຊ້າທີ່ຈະມາຫາລາຊະໂຮ,

ພຣະຄຣິດມີພຣະປະສົງແຫ່ງພຣະເມດຕາຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະອົງ. ພຣະອົງຊັກຊ້າຢູ່

ເພື່ອວ່າໂດຍການຊົງຊຸບລາຊະໂຮໃຫ້ພົ້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ

ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຫຼັກຖານອີກປະການໜຶ່ງແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ດີດີ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອ ວ່າພຣະອົງຄື

'ການພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ຊີວິດ' ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພຣະອົງບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍຄວາມຫວັງທັງໝົດສຳລັບປະຊາຊົນນັ້ນ, ຄືຝູງແກະທຸກຍາກ ແລະ

ຫຼົງທາງແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນ. ພຣະທັຍຂອງພຣະອົງແຕກສະລາຍເພາະຄວາມບໍ່ກັບໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ໃນພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະປະສົງທີ່ຈະປະທານຫຼັກຖານອີກຄັ້ງໜຶ່ງແກ່ພວກເຂົາ

ວ່າພຣະອົງຄືຜູ້ພົ້ນຝູ, ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຜູ້ສາມາດນຳຊີວິດ ແລະ ອະມະຕະພາບມາສຳແດງໃຫ້ປະຈັກ.

ນີ້ຈະເປັນຫຼັກຖານທີ່ພວກປະໂລຫິດຈະບໍ່ອາດຕົກຄວາມຜິດໄດ້.

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນແຫ່ງການຊັກຊ້າຂອງພຣະອົງໃນການໄປບ້ານເບທານີ. ການອັດສະຈັນອັນສູງສຸດນີ້,

ຄືການຊົງຊຸບລາຊະໂຮໃຫ້ພົ້ນຂຶ້ນ, ຈະເປັນການປະທັບຕາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອພຣະລາຊະກົດຂອງພຣະອົງ

ແລະ ເໜືອການອ້າງສິດວ່າຊົງມີພຣະທຳມະຊາດເປັນພຣະເຈົ້າ." The Desire of Ages, 528, 529.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລໍຖ້າກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ລາຊາໂຮພົ້ນຄົນມາ, ແລະລາຊາໂຮບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່

"ການອັດສະຈັນອັນສູງສຸດ" ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນ "ການປະທັບຕາ" ເທິງພຣະລາຊະກົດຂອງພຣະເຈົ້າອີກດ້ວຍ.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້

ໝາຍສໍາຄັນຂອງໂຢນາແມ່ນໝາຍສໍາຄັນພຽງອັນດຽວສໍາລັບຊີວິດອາຍຸທີ່ລົ້ນຊູ່ແລະຊີວິດຮ້າຍມັນ.

ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະເຫັນວ່າ ເວລາຂອງຂະບວນການປະທັບຕານນັ້ນມີຄວາມຈໍາເພາະຢ່າງຍິ່ງ.

ໃນຕອນຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງພິຈາລະນາ ທີ່ຊື່ຂອງເບໂຕຖືກປ່ຽນມັນ

ມັນແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານັ້ນຈາກຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມເປີດເຜີຍວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງຖືກນຳໄປປະຫານຊີວິດ, ແຕ່ໃນຂັ້ນຕອນທ້າຍ

ມັດທາຍໄດ້ບັນທຶກວ່າ, "Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ." ແລ້ວໃນຂໍ້ຖັດໄປທັນທີທ່ານໄດ້ບັນທຶກວ່າ, "From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day."

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພຣະເຢຊູຊົງຖາມວ່າ ຜູ້ຄົນຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃດ,

ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍຊົງຖາມຕິດຕາມບັນດາສາວົກວ່າ ພວກເຂົາຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃດ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູເສດດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນເມືອງເຊຊາເຣຍ ພີລິບປີ

ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ

ເຮົາຜູ້ເປັນບຸດມະນຸດນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ?" ພວກເຂົາກໍທູນວ່າ,

"ບາງຄົນວ່າພຣະອົງແມ່ນໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕີສະມາ; ບາງຄົນວ່າເອລີຍາ; ແລະຄົນອື່ນໆ ວ່າເຢເຣມີຍາ

ຫລືຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ." ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ

ເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?" ມັດທາຍ 16:13-15.

ເມື່ອເບໂຕຕອບ ທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ

ແລະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຄຳວ່າ "ພຣະຄຣິດ"

ແມ່ນຄຳພາສາກຣີກສໍາລັບຄຳພາສາເຮັບເຮີ "ເມຊີອີາ".

ພຣະເຢຊູຊົງຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນກ່ຽວກັບວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃດ ແລະຊົງນຳພວກສາວົກໄປສູ່ຄວາມຈິງວ່າ

ພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອີາ ແຕ່ໃນທັນທີນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງສັງເກດເຫັນວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດ.

ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລີ່ມສອນວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ໝູ່ໝາຍທັງຊາວສາມປະການ

ໃນສາມບົດສູດທ້າຍຂອງພຣະທຳມັດທາຍສໍາລັດຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ໃດຍຄວາມຈໍາເປັນ

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍອອກເປັນລໍາດັບຂັ້ນຕອນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາໝາຍສໍາຄັນແຫ່ງພຣະເມຊີອີາເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແສງສະຫວ່າງອັນເປັນອານາພາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ

"ໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນຂອງປີ 1846 ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຮັກສາວັນຊະບາໂຕຕາມພຣະຄຳພີແລະ

ສອນພ້ອມທັງປົກປ້ອງມັນ. ຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກດຶງໄປຫາວັນຊະບາໂຕເປັນຄັ້ງທຳອິດ

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄປຢູ່ເມືອງ New Bedford, Massachusetts, ໃນຕົ້ນປີດຽວກັນນັ້ນ.

ທຶນຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຜູ້ຖືຊື່ Joseph Bates, ຜູ້ຊົງໄດ້ຍ້ອມຮັບຄວາມເຊື່ອເຮືອງການສະເດັດມາແຕ່ເຊົ້າ

ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມງານຢ່າງຂະຫຍັນໃນພະລະກິດນັ້ນ. ຜູ້ຖືຊື່ B. ໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແລະ

ຍໍາເນັ້ນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງມັນ. ຂ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ສຶກເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງມັນ ແລະ ຄິດວ່າຜູ້ຖືຊື່ B.

ຜິດພາດທີ່ໃຫ້ນ້ຳໜັກແກ່ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສູງກວ່າອີກເກົ້າຂໍ້.

ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານນິຕິແກ່ຂ້ອຍເກືອບກັບສະຖານນະມັດສະການໃນສະຫວັນ.

ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດອອກໃນສະຫວັນ ແລະ

ຂ້ອຍໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນຫົວໜ້າທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍຝາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ.

ມີທູດສະຫວັນສອງອົງຢືນຢູ່ ອົງໜຶ່ງຢູ່ແຕ່ລະປາຍຂອງຫົວ,

ກາງປົກຂອງພວກເຂົາກາງອອກປົກຄຸມເໝືອນຝາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາໜ້າໄປທາງຜານນັ້ນ. ທຸດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້ອຍໄດ້ແຈ້ງແກ່ຂ້ອຍວ່າ
ສົງເຫັນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາບໍລິຫານແຫ່ງສະຫວັນທັງປວງ
ທີ່ຈ້ອງມອງໄປຍັງພຣະບັນຍັດອັນບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງຢຳເກງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂຽນໂດຍນົວພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຜາຂອງຫົບຂຶ້ນ ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນກະດານຫົນທີ່ມີພຣະບັນຍັດສົບປະການຖືກຂຽນໄວ້.
ຂ້ອຍປະຫຼາດໃຈຢ່າງຍິ່ງເມື່ອເຫັນພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສູງກາງພຣະບັນຍັດທັງສົບຢ່າງແທ້ຈິງ
ໂດຍມີລັດສະໝີແຫ່ງແສງອັນອ່ອນນຸ່ມລອ້ມຮອບມັນຢູ່. ທຸດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ:
'ນີ້ແມ່ນພຽງຂັດຽວໃນບັນດາສົບຂໍ້ ທີ່ກຳນົດຊື່ແຈ້ງເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ຊົງສ້າງຜ້າສະຫວັນ
ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ສັນພະສົງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເມື່ອຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກຖືກວາງລົງ
ເມື່ອນັ້ນຮາກຖານຂອງວັນຊະບາໂຕກໄດ້ຖືກວາງລົງເຊັ່ນກັນ.'" Testimonies, volume 1, 75.

ແສງສະຫວ່າງໄອເມກາຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ

"ບັນດາຜູ້ທີ່ສາມັກຄີບິຫາກັບພຣະເຈົ້າ ດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.
ພວກເຂົາບໍລິຫານພຣະຜູ້ຖືຂອງຕົນໂດຍການເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຕົນເສຍອຸດົມສົມບູນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄວາມສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນສ່ອງສາຍເຫນືອພວກເຂົາ.
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ຈຸດສູນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກນີ້,
ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເກືອບກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ
ແລະກ່ຽວກັບຄຳພະຍາກອນທັງຫລາຍທີ່ເກືອບກັບພຣະອົງ ຍັງເພີ່ມພູນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.
ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາມີຄຸນຄ່າອັນຫລາກໆສິ່ງໄດ້;
ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ສຳລັບພວກເຂົາ
ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າງົດງາມ ແລະນຳຮັກຢ່າງຫລາກໆທາງທາງປຸງມາໄດ້.
ພວກເຂົາເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະວັດຈະນະນັ້ນ. ຄວາມຈິງຖືກເປີດອອກແກ່ພວກເຂົາ.
ຄຳສອນເລື່ອງການບັງເກີດເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງຖືກຫ້ອມລອ້ມໄວ້ດ້ວຍລັດສະໝີອັນອ່ອນໂຍນ.
ພວກເຂົາເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີແມ່ນກຸນແຈທີ່ຂໍຄວາມລັບທັງປວງ ແລະແກ້ຂໍຄວາມຍາກລຳບາກທັງສິ້ນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ
ຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະທຳໄດ້,
ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ລັງເລີ່ມໃນການຍົກເອົາໄມ້ກ້າງແຂນຂຶ້ນ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ
ຈະເຫັນຄວາມສະຫວ່າງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ." The Southern Watchman, April 4, 1905.